

f. 150. Boornbergum f. 40. Kooten f. 25. Hollum op Ameland f. 20. Looessens f. 70. Nes en Wierum f. 20. Schiermonnikoog f. 40. Hindeloopen f. 25 (voorw.). Wijckel-Balk f. 40 (voorw.). Gaastmeer f. 20 (voorw.). Echten f. 20 (voorw.). Sdiena f. 20 (voorw.). Inwendig zending 20.000. hok f. 300 en voor den arbeid op de heide, Classis Drachten f. 30.

f. Verslag van de kerk van Looessens over de Prov. financiën.

Door de commissie ad hoc wordt gerapporteerd, dat de ontvangsten eene som bedragen van f. 1383,45½ en de uitgaven f. 1080. De administratie werd in orde bevonden. Br. Seeger ontvangt den dank der vergadering, en bij vernieuwing wordt de kerk van Looessens voor het volgende jaar met deze aangelegenheid belast.

g. Rapport van den carator der Theologische School;

h. van Br. Brugmans als commissie-lid dezer Provincie, van de kas Em. pred. pred.-wed. en -wezen.

Door de afgevaardigden naar de Generale Synode van Middelburg worden enkele inlichtingen gegeven aangaande eenige zaken. In betrekking tot Art. 120 (Acta Synode van Middelburg) spreekt de Prov. Synode als haar gevoelen uit, dat in strijd met dat Art. de kennisgeving van de beëindiging dezer zaak in publieke bladen geschiedt is. — Naar aanleiding van het besluit der Generale Synode inzake de Zending, besluit de Prov. Synode naar Art. 116 III. »Van meerderkerken», 3, bladz. 78 (Acta Synode Middelburg) deputaten te benoemen, ten einde in deze Prov. den dienst der Zending aan te bevelen en den jever aan te wakken. De morgenzitting wordt met dankzegging gesloten door den assessor Dr. Impeta.

(Wordt vervolgd)

Op last der Prov. Synode voornemens.
Dr. H. H. KUYPER, Praeses.
J. C. BALHUIZEN, Scriba.

Buitenland.

Duitschland. Uit de kerk der Mora-vische broeders.

De predikant Th. Weiz zal, volgens No. 17 van de *Herrnhut*, orgaan van de Deutsche Broedergemeente, het volgende voorstel op de Synode doen, welke dit jaar moet gehouden worden. De Synode van dit jaar zal voor de Deutsche Broedergemeente gewichtig worden, omdat zij den arbeid der Generale Synode welke in 1890 staat gehouden te worden, heeft voor te bereiden. De vraag tocht is gedaan, of men in de vraagstukken, die de kerk en de leer aangaan, eenige veranderingen zal voorstellen. »Het is genoeg bekend, dat de Evangelische kerk en met haar de Broederkerk, zoo schreef de heer Weiz, in een ernstige crisis gekomen zijn door eene theologische richting, die, beginnend met het verwerpen van het Zoonchap van God in volen en bijbelschen zin, de geloofwaardigheid en geldigheid der Heilige Schrift in de geschiedenis zowel als de daarmede eng verbonden leer in twijfel trekt. Wanneer dit niet op zulk eene openlijke wijze geschiedt als dit het geval was bij het rationalisme of het verklaarde ongelooft, zoo is toch het gevaar onloochenbaar, dat, wanneer de hoeksteen, waarop het gebouw der apostelen en profeten gebouwd is, anders opgevat wordt, als het duidelijke Schriftwoord het leert, het gevaar onloochenbaar is, dat het eene stuk der leer na het andere, de leer der verzoening niet uitgesloten, aan het wankelen gebracht wordt en verkeerd uitgelegd worden kan en zal. Dat zulk eene theologie niet de theologie der Broedergemeente is of was, noch de oude, noch de nieuwe, toont hare geschiedenis, zowel als de nog thans geldige belijdenis, gelijk Spangenberg's *Idea fidei*, de inhoud van de leer van Jesus, de catechismen en leerboeken, welke in het vaderland en op het zendingveld gebruikt worden, alsook de belijdenis in het kerklied, de liederen en de prediking.»

»In de vaste overtuiging, dat het hier niet geldt strijdvaardigen die geen wezen hebben, maar den eeuwigen grond onzer zaligheid in leven en sterven, zoo ook het bestaan der Broedergemeente, als van haren arbeid in de diocesa en in de heidenzending, en niet uit louter hangen aan het oude of uit een valsche vertrouwen op doode rechtvaardigheid, spreken wij de verwachting uit, dat aan deze eeuwige geldende waarheden geen Synode iets veranderen zal noch kan, en dat niemand recht heeft eene daarvan afwijkende leer voor te dragen.»

Wij hopen en vertrouwen, dat de Deutsche Synode van de Herrnhutische gemeente deze resolutie zal aannemen en dat ook de Generale Synode haar zal bekrachtigen.

— Het volgende bericht uit Duitschland trok onze aandacht:

»Wilhelmshof bij Ravensburg. Voor leeraars, die in den theologischen strijd van den tegenwoordigen tijd door twijfel heen en weder worden gedreven of eene sterking van hun geloof wenschen, wordt een theologische cursus van 2-9 Augustus gehouden. Verlijfskosten worden niet in rekening gebracht. Door ervaren mannen zijn voordrachten toegezegd over de openbaring Gods, het wonder, het Oude Testament bij het godsdienstonderwijs, de opstanding van Christus, de leer van de laatste dingen en Christelijke opvoeding. Aanmeldingen worden tot 15 Juni ingewacht aan het adres van J. Ziegler, director.»

Uit deze noodiging blijkt, hoe men in Duitschland onder den invloed der Ritschliaansche beginselen aan de voornaamste feiten der heilsoopenbaring gaat twijfelen. De alloop der wateren is bij onze naburen sneller dan ten onzen.

Engeland. Verbetering van geringe predikantskrachten.

Ofschoon de Engelsche staatskerk aan sommige harer dienaars verbaard hoge tractementen bezorgt, zoo zelfs, dat het inkomen, aan enkele bisschopszetels verbonden, in de honderdduizenden beloopt, zoo zijn er onder de predikanten en vicars of hulppredikers velen, die slechts met moeite rond kunnen komen, ja die in hun stand gebrek lijden. Daarom kan het geen verwondering baren, dat men in het Engelsche parlement er op heeft aangedrongen, dat aan de predikanten vrijdom van belasting zou gegeven worden. Een der schrijvers in de *Guardian*, het orgaan van de Ritualisten en de Episcopalsche kerk, meldt, dat sommige dochters van predikanten zich genoodzaakt zullen zien, om dienstboden te worden.

Het is niet te verwonderen, dat onder die omstandigheden het denkbeeld van het vormen van een ondersteuningsfonds veel sympathie vindt. Hare Majesteit de Koningin van Engeland heeft haar goedkeuring gebocht aan het plan tot stichting van zulk een fonds, en nu wil men geld krijgen, dat er gedurende de maand, welke men denkt te wijden aan de herdenking van

de 60-jarige regering van koningin Victoria, eene algemeene collecte gedaan wordt door de geheele kerk. Maar dan is men er nog niet. Men wil, dat in elke gemeente een comitee zal gevormd worden om te maken, dat er steeds gelden voor het ondersteuningsfonds bijeenkomen. De aartsbisschop MacLagan stelde voor, om in elke gemeente een staf van vertrouwenswaardige collectanten te vergaderen, die wekelijks huizen van de leden der kerk bezoeken om te collecteren, al was het maar om een halve stuiver van elk gezin te ontvangen. Eene bijdrage van een halve stuiver per week van elk gezin dat tot de Engelsche staatskerk behoort, zou een bedrag opleveren van f. 4.800.000 f. jaarlijks, een bedrag, groot genoeg, om den nood der minimum-lijders te lenigen.

Men ziet, dat ook de deftige Episcopalsche kerk zal genoodzaakt worden, om de methode, die in de vrije kerken gevolgd wordt, ten einde de predikanten een behoorlijk tractement te bezorgen, in praktijk te brengen. Reeds zou een stap in de goede richting gedaan zijn, indien het onwaardige koopen van predikantsplaatsen verboden werd. Daardoor worden de inkomsten der predikanten en hulppredikers niet weinig vermindert.

— De Synode der Presbyteriaansche kerk.

De Synode van de Presbyteriaansche kerk van Engeland kwam dit jaar in April te Sunderland samen. Deze Synode had voornamelijk te handelen over zaken, de Zending betreffende, doch moest ook uitspraak doen over een aanklacht tegen Dr. John Watson, die onder den pseudoniem van Jan MacLaren in Engeland en Nederland is bekend geworden. Een 12 predikanten met 24 onderlingen hadden Dr. Watson bij den kerkeraad van Liverpool aangeklaagd wegens onrechtvaardigheid in de stukken van de vleeschwording des Woords en van de verzoening, door het bloed des kruises. De kerkeraad van Liverpool had deze aanklacht ter zijde gelegd, vandaar dat de klagers zich tot de Synode gewend hebben. Evenwel zonder enig resultaat. Wel is de aanklacht wegens eene fout in den vorm ter zijde gelegd, maar denkelijk heeft men die fout alleen maar aangegrepen, om niet op de zaak zelve in te gaan. De *Herrnhut* haalt althans eenige uitingen van Dr. Watson aan, die bij ons het vermoeden deden rijzen, dat hij een geestverwant van den protestantenbond is. Dat het er om te doen geweest is, om Dr. Watson vrij te laten uitgaan, blijkt uit het feit, dat den aangeklaagde opgedragen werd eene godsdienstvoering gedurende de Synode te leiden. Bij die gelegenheid deed Dr. Watson uitkomen, dat hij een belijder is van de leer van de soevereiniteit Gods. Doch ook Prof. Scholten van Leiden schreef bij het begin van zijn optreden van de leer zulk een warm voorstander te zijn, en toch is het gebleken, dat hij niet anders was dan een verwerper van het Woord Gods.

Dit zal, naar het ons voorkomt, ook van Dr. Watson blijken, als hij niet een anderen wegwijst. Dat de Synode hem niet heeft veroordeeld, moet ons niet verwonderen. De toestand op geestelijk gebied in Engeland is treurig. In de Episcopalsche kerk wordt men medegedeeld door romaniserende gedachten; in de vrije kerken, onder de dissenters, heeft de *modern thought* (de moderne gedachte) de overhand. Daaruit is het te verklaren, dat de prediking van Dr. Watson zooveel bijval vindt, en de schare die de wet niet weet er over ontwaardigd is, dat men zulk een innig en wel-sprekend prediker heeft durven aanklagen.

Eene aan hem, die het desmettegenstaande aangedurfd hebben, om Dr. Watson aan te klagen, al konden zij te voren berekenen wat de uitslag zou zijn. De Heere verwekte er in Engeland meerdere, die opkomen voor de ware rechtvaardigheid.

Gemengd Nieuws.

Men is er in geslaagd, om een stoomschip in den Jordaan te brengen, dat van de Doodzee naar meer van Galilea moet varen. Men meent, dat de reis in vijf uren kan worden volbracht. Tot hier toe dacht men steeds, dat de Jordaan te snel liep om het mogelijk te maken naar te bevaren. Maar nu is het blijk, dat de twee genoemde meren door eene stoombootlijn met elkander verbonden zijn, zal menigen er door uitgelokt worden, om zulk een tocht mogelijk te maken.

Het is bekend, dat de Chinese taal moeilijk te leeren is, omdat men schier voor elk woord een afzonderlijke letter of teken heeft. Nu wil men de Chinezen er toe bewegen, om een nieuw alfabet aan te nemen. Gemakkelijk gaat dit niet, want de Chinezen zijn gewend, om hunne letters te tekenen met een penseel en Oost-Indische inkt. Doch men heeft nu een alfabet uitgevonden, dat gemakkelijk geleerd wordt, en in de gebruikelijke schriftmanier geen verandering brengt. Men verwacht dat, wanneer de nieuwe letterteekens worden gebruikt, de Confuciaansche scholen, in welke de oude gecompliceerde teekens worden onderwezen, ledig zullen loopen. Hierdoor zou wel de invloed van de leer van Confucius verminderen, maar het drukken en verspreiden van Christelijke schoolboeken en tractaten zal er door bevorderd worden.

WINKEL.

Voor Kinderen.

BEPROEVING.

XVIII.

»Was gelukkig voor onzen vriend, dat hij op den inval was gekomen zich, al was het ook langs een moeilijken weg, van visch te voorzien. Want eieren vond hij haast niet meer, en het vleesch van hagedissen en dergelijken bleek voor zijn maag bijna onverteerbaar, nu hij zooveel verzakt was. Hij besloot dan ook, zooveel mogelijk, zijn spijs althans enigszins met behulp van vuur eetbaar te maken. Dit ging echter niet zoo makkelijk, wijl hij niets had om vleesch in te koken of te braden, en alles, over steenen geleid, moest roosteren. Daarbij konste het vuur maken altijd ontzettend veel tijd, en lukte soms in 't geheel niet. Meermalen beproefde hij het vuur aan te houden, doch al ging dit goed zoolang hij er bij bleef, in den nacht was 't anders. Wel had hij een zeer groot vuur kunnen maken, maar hij vreesde, wijl des avonds bijna altijd de wind opstak, dat zoodoende heel het bosch wel in brand kon geraken, wat ook niet onmogelijk was.

»Ergste was echter voor Walter, dat zijn reeds lang havelooze kleeding allengs letterlijk tot lappen en voden werd. Hoe hij ook op paste, hoe weinig kleeren hij in deze warme strek ook behoefde, toch kon hij 't zonder kleeren niet stellen. Des nachts namelijk was het vaak koud, en lag hij in zijn schuilplaats te rillen. Als het regende, drong het water ommid-

dellijk tot op zijn lichaam door, en moest hij soms uren rondloopen met het natte pak, eer 't hem gelukte een vuur aan te maken om zich daarbij te drogen.

Schoon nu Walter jong en van een krachtig gestel was, hij bleek tegen zulke ontberingen niet bestand. Op zekeren dag, toen hij zich eens over een schelp bukte, die met water was gevuld, zag hij daarin zijn beeld en — hij schrikte er van. Zijn kleeren mochten dien naam niet meer dragen. Zijn aangezicht was bleek en ontzettend vermagerd: zijn oogen stonden dof en geheel zijn voorkomen was als van iemand die zich uitgeput gevoelt. Zoo was het ook werkelijk. Hij had het reeds op moeten geven, tweemaal daags den berg te beklimmen, en ging nu nog enkel des morgens. Als hij dan na een vergeefsche reis — was afgeklimmen, rustte hij een poos uit, ging op weg om voedsel te zoeken, en besteedde bijna al den overigen tijd om dit te bereiden. Meestal was hij te moe om meer te doen. Steeds had hij zich voorgesteld heel het eiland eens te doorzoeken, maar daar is nooit iets van gekomen. Een honderdmaal kwam bij hem de gedachte op, hoe 't wel mooi is thuis op zijn gemak een boek over Robinson te lezen, maar hoe het gansch anders is zelf zoo'n Robinson te moeten zijn.

Maar ook, terwijl Walter soms uren achtereen in de grot op het zand en de bladeren lag uitgestrekt, zonder enig menschelijk gezelschap, gingen zijn gedachten, gelijk reeds lang, uit tot God. Hoe zwakker hij zich naar het lichaam begon te gevoelen, hoe meer hij als werd uitgedreven tot den Heere, die het leven, den adem en alle dingen schenkt, en wiens hand machtig is te verlossen. Reeds lang was het Walter duidelijk, dat hij slechts op dien God had te hopen. Maar wat meer was, ook was het hem duidelijk geworden, hoe daar is een eeuwige verlossing, niet van een onbewoond eiland, maar uit de macht der zonde en des duivels. Naar die verlossing leerde hij, terwijl hij daar verlaten en hulpeloos nederlag, uitzien, meer nog dan naar bevrijding uit zijn aardchen nood, en met begeerte als die van een wachtster naar den morgen. En de Heere Christus, die de vermoede en belasten tot zich roept, liet ook dezen jeugdigen en zwaar beproefden jongen man niet vruchteloos vragen. Had Walter het Woord Gods niet op schrift voor zich, hij kende het, hij wist den weg, ja menig Schriftwoord was hem — gelijk we weten — bijgebleven. En dat Evangelie werd nu ook voor hem een kracht Gods tot zaligheid, gelijk het is voor een iegelijk die gelooft.

En zoo brak dan ook de dag aan, waarop Walter had kunnen zeggen: dat het nu is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden. Of ook het lijden dat hij nog leed voor hem voorbijgingen zullen we zien.

Een paar weken verstreken, en Walter gevoelde zich steeds zwakker en zieker. Van tochten op het eiland kon niets meer komen. Hij sliep veel, en als hij dan ontwaakte, ging hij er, zoo zwak hij was, op uit om voedsel te zoeken. Gelukkig vond hij soms enkele eieren, en leverde de vischvangst nog iets op. Doch 't was weinig, juist genoeg, om hem voor verhongeren te bewaren.

Nu dan gelukte het hem ook een vogel te verrassen en dood te slaan. Doch de groote moeilijkheid was en bleef het bereiden van het voedsel. Rauw kon hij het bijna niet meer gebruiken, en toch kostte vuur maken en braden, als gezegd, zooveel inspanning, dat hij het dikwijls moedeeloos opgal, en zich wendend op zijn leger nittekte, den Heere God biddend om alskomst. Gelukkig had hij door de schelpen, die hij in het bosch had geplaatst, drinkwater genoeg, doch juist niet van het zuiverste. Als 't een poosje niet had geregend, werd het water troebel en grau, zodat hij 't niet zonder walging kon drinken, ja soms niet binnenhouden. Juist dit slechte water was de hoofdoorzaak van zijn ziekte, en maakte door de gevolgen daarvan, dat hij zich zoo zwak gevoelde.

Zoo leide dan de kleine »Lord» dien nu wel niemand meer zoo genoemd hebben, een treurig leven. Had hij zich niet als David in den Heere zijn God kunnen sterken, het zou er wanhopig voor hem hebben uitgezien. Nu echter was het anders. Hij wist dat zijn lot en weg in Gods hand waren, en hij, hetzij levende hetzij stervende, in des Heeren hand was. Die gedachte gaf hem rust en stilheid, ook al leed hij veel, en al was er soms geen plek aan zijn lichaam die niet pijn deed. Dan lag hij in stilte neer, en overdacht de woorden des Heeren, die onuitsprekbaar in zijn hoofd waren bewaard, en nog beter — in zijn hart.

Op een morgen, toen Walter zich zwakker dan ooit gevoelde, nam hij het besluit te beproeven nog eens den berg te beklimmen. In dagen had hij 't niet kunnen doen, en ook nu was het zeer onzekel, of 't zou gelukken. Hij gevoelde zich veelzeker als iemand die gaat sterven. Doch hij wilde nog een laatste poging wagen. Wie weet, de Heere mocht hem genadig zijn, en uitkomst geven.

Met een biddend hart ging hij langzaam en bijna kruipend de hoogte op. Gelukkig scheen op dat oogenblik de zon niet, zodat niet alleen de tocht zelf, maar ook het zien voor zich uit hem gemakkelijker was. Na twee uur klimmens, te midden van een doodelijke stilte om hem heen bereikte hij den top. Hij zag uit en... daar voor hem, duidelijk zichtbaar, naderde een schip het eiland! De zeilen lingen slap, want er was geen wind, maar het vaartuig naderde, daar was geen twijfel aan; met enkele oogenblikken reeds zag hij het al duidelijker voor zich. God had zijn gebed verhoord!

»Is moeilijk te beschrijven wat er in Walters ziel bij dit gezicht omging. Hij had wel luid willen juichen. Dat gezicht van een naderend schip was zals koud water op een vermoede ziel, gelijk de Schrift zegt. Hij richtte zich op. »Was alsof er eenklaps nieuwe kracht in hem was gevallen. Had hij nog pas zich voort moeten slepen, schemerde het hem voor de oogen, thans zag hij duidelijk en klaar dat vaartuig en scheen 't hem als had hij kracht tot alles. Zoo werkte de vreugd des geestes op het lichaam, en versterkte de nitredingen des Heeren ons ook tot al wat wij te doen hebben. En zoo zijn er ook velen ziek, zonder dat de drankjes en de pillen helpen, omdat de kwaal dieper zit. Een blij hart, zegt Salomo, zal een medicijn goed maken. En de vader van Salomo leert ons, hoe zorg en verdriet ook het gebeente doorknagen.

Maar nu ook geen oogenblik verloren. De arme zwerveling die nog pas gekropen had, liep, ja draafde nu. Over steenen en door struiken ging het; hij stiet zich de knie tegen een boomstomp aan 't bloeden, maar hij lette er niet op. De lappen, die hij nog aan 't lijf had, scheurden hier en daar af, terwijl hij een eind 't bosch doorliep, om te spoediger bij 't schip te zijn, dat een weinig zijwaarts van den berg scheen te zullen ankeren. Het zweet stroomde hem van 't lichaam. Hij hijgde naar adem en trilde op zijn voeten. Doch hij vergat het alles, of veel-

hij bemerkte het niet, omdat één gedachte hem bezield: Verlossing, redding!

CORRESPONDENTIE.

R. v. D. te K. Vergeten is de vraag niet, maar zij vereischt een afzonderlijke beantwoording, zoodra daartoe gelegenheid is.

HOOGESBEEK.

Gerreformeerde Gezindheid.

Gerreformeerde Kerken.

BEROEPEN: Oudeg. c. a., J. Huisenga, te Sidsdubben. — Geldermulsen, T. Bouma, te Doorn. AANGENOMEN: Apeldoorn A. S. J. Vogelzand, cand. te Kampen. — Raamsdonk (cl. Klundert), J. C. C. Voigt, te Fijnaart (N.-Br.).

BEDANKT: Anna Jacobapolder, Heemse en Overesch, S. J. Vogelzand, cand. te Kampen. — Strijen, J. C. C. Voigt, te Fijnaart.

Nederlandsche Hervormde Kerk.

BEROEPEN: Schore, Flako en Grijskerke (cl. Goes), A. Dekker, cand. te Bergambacht. — Bruchem en Kerkwijk, H. Doornveld, te Wierden. — Scherpenzeel (Geld.), J. G. Harthoorn, te Opijnen. — Genemuiden, W. van Sloten, te Rouveen. — Cats (N.-Br.), J. P. Loeff Az. cand. te Dordrecht. — Burum c. a. en Munsterzijl, D. Ozinga Mr., te Wyckel. — Donsburg, Van Arkel, te Ellekom. — Kerk-Avenaat c. a. (bij Tiel), E. L. Nauta, cand. te Leiden. — Korndijk, E. U. Schallenberg, cand. te Utrecht. — Reeuwijk (cl. Gouda), A. Dekker, cand. te Bergambacht.

AANGENOMEN: Nootdorp, J. Ph. Loeff Az., te Dordrecht. — Surhuisterveen (toez.), O. P. Tiddens, cand. te Finsterwold. — Pernis, D. Ozinga Mr., te Wyckel. — Ierske (cl. Goes), A. G. H. van Hoogenhuyse, cand. te Nijmegen. — Buren, D. Jacobsen, te Terhorne. — Eist bij Amerongen, W. J. de Leeuw, cand. te Utrecht. — Kamperven, C. van Wijngaarden te Nieuw-Amsterdam.

BEDANKT: Hardinxveld, J. G. Harthoorn, te Opijnen. — Poederoven, Wellensberger, te Groningen. — Jilsum, Zuidrande, Schoonoord, 't Heer Hendrikandersen en Wisselkerke, A. G. H. van Hoogenhuyse, cand. te Nijmegen. — Woudsend, G. Vellenge, te Kootwijk. — Burum, D. Ozinga, Mr., te Wyckel. — Zwaagwesteinde, H. P. Stegenga, cand. — Nes en Wierum, J. C. B. Eijkman, cand. te Steenwijk. — Katwijk aan Zee, S. Dijkstra, te Hilversum.

Advertentien.

Heden overleed, na een langdurig, doch geduldig lijden, onze geliefde Oom,
WILLEM VAN SPARRENTAK,
in den gezegenden ouderdom van 82 jaren en 6 maanden.

Het vurig verlangen, om ontbonden te worden en bij Christus te zijn, was zijn eenig en vast vertrouwen.

W. VAN SPARRENTAK Jr.

Koninkrijk, 3 Juni 1897.

Na een langdurig lijden, gedragen met stil geloof, geduld en onderworpenheid, nam de Heere heden van ons, onzen dierbaren Echtgenoot en Vader,

KLAAS D. HEERINGA.

Hij bereikte den ouderdom van bijna 54 jaren, waarvan wij juist op dezen dag, 26 jaren in den echt waren verbonden. Psalm 17: 8 (berijmd), hetwelk wij menigmaal van zijne lippen hoorden, zij ons tot troost.

B. J. TIJSSA.

Wed. K. D. HEERINGA.

J. K. HEERINGA.

Winsum (Fr.), 3 Juni 1897.

L. G. WEISZ & Co.,
Commissionairs in Effecten,

Prinsengracht bij de Prinsenstraat,

No. 157,

AMSTERDAM.

TE KOOP:

Alle jaargangen (77 incl. '96) van de **HERAULT**, netjes gebonden in boekvorm. Te bevragen bij de firma **HAM & SEYLER**, te Hilversum.

P. VAN EIJK.

Firma **JOHANNES KRAMER & Co.**

DAM 15-17, AMSTERDAM.

Koopen en verkoopen EFFECTEN, diverse LOTEN en vreemde COUPONS. Wisselen Gouden, Zilveren MUNTEN en vreemde Banknoten. Sluiten PROLONGATIEN en BELEENINGEN. Nemen gelden A DEPOSITO 1/2 pCt. onder de prolongatiekoers. Bedragen tot en met Duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

ENCYCLOPÆDIE

DER

Heilige Godgeleerdheid,

DOOR

Dr. A. KUYPER.

Drie Deelen, ingenaaid f. 16.75; in drie halflederen banden f. 21.25. (Losse banden per stuk f. 1.—).

BOEKHANDEL

VOORLEZEN

Amsterdam.

HÖVEKER & WORMSER.

De Eerste Serie van de Goedkope Uitgave van

Dr. A. KUYPER's Werken

BEVAT DE VOLGENDE DEELLEN:

VOOR EEN DISTEL EEN MIRTH.	à f. 0.60, gebonden f. 0.90
HONIG UIT DEN ROTSTEEEN, Deel I.	» » 1.50, » » 1.90
UIT HET WOORD, Deel I.	» » 1.75, » » 2.25
Idem, » II.	» » 1.75, » » 2.25

Al deze deelen zijn gebonden in nette uniformbanden.

BOEKHANDEL

VOORLEZEN

Amsterdam.

HÖVEKER & WORMSER.

ELECTRISCHE DRUKKERIJ, Amsterdam.

Admissie-Examen.

Het eerstvolgend examen ter toelating tot de lessen aan de **Vrije Universiteit** gegeven, zal D. V. worden afgenomen **DINSDAG 6 JULI**. Hun, die zich daaraan wenschen te onderwerpen, wordt verzocht, zich met opgave van ouderdom, woonplaats en der faculteit, waarin zij wenschen te studeeren, schriftelijk aan te melden bij den ondergeteekende, **vóór of op Dinsdag 29 Juni**.

Daarbij worde herinnerd aan het volgende Senaatsbesluit betreffende het Hebreeuwsch:

»Aan hen, die tot de colleges in de Hebreeuwsche taal en de Bijbelsche antiquiteiten wenschen te worden toegelaten, zal, na gunstigen uitslag van het Admissie-Examen, een afzonderlijk examen worden afgenomen in de eerste beginselen der Hebreeuwsche taal, waaruit zal moeten blijken, dat de candidaat met behulp van het woordenboek een paar verzen Hebreeuwsch grammatisch kan ontleden en vertalen. Aan dit examen moeten zich onderwerpen allen, die tot de colleges in de Hebreeuwsche taal en de Bijbelsche antiquiteiten wenschen te worden toegelaten, dus ook zij, die met gunstigen uitslag het eindexamen aan een Gymnasium of voor de Staatscommissie hebben afgelegd.»

De det. der lit. fac.,

Dr. J. WOLTJER.

Chr. Instituut voor Jongens te Nieuwe-Pekela.

Nieuwgebouwde Inrichting voor Uitgebreid Lager en Middelbaar Onderwijs.

Gelegenheid tot plaatsing van inwonende leerlingen, op billijke voorwaarden.

E. UBELS.

Tot het geven van inlichtingen zijn o. a. bereid te heeren:

F. H. BOELS, Burgemeester van N.-Pekela.
M. MEYERING, Geref. Predt. te N.-Pekela.
F. G. PETERSEN, Geref. Predt. te O.-Pekela.

VERSCHEENEN:

De Zeeslag bij Kijkduin. GEDICHT

Van **J. A. WORMSER.**

Prijs f. 0.50.

BOEKHANDEL

VOORLEZEN

Amsterdam. HÖVEKER & WORMSER.

J. H. KOK. - Kampen.

Theol. Boekhandel.

Houder van Boekverkoopingen.

Inkoop van geheele Bibliotheken zowel als van afzonderlijke belangrijke werken. Snelle levering van alle verlangde Antiq. werken, voor zeer billijken prijs. Voor de eerstvolgende auctie kan nog worden bijgevoegd.

VERSCHEENEN:

Het laatste Bijbelboek,

DOOR

DEN SCHRIJVER VAN

De heerlijkheid der nieuwe Bedeeeling in de schaduwen des Ouden Verbonds.

Ingenaaid f. 1.25. — Gebonden f. 1.75.

BOEKHANDEL

VOORLEZEN

Amsterdam. HÖVEKER & WORMSER.

F. LION CAHET,

Een jaar op reis

in dienst der Zending.

Met 90 ILLUSTRATIEN en KAARTEN.

Prijs f. 5.25.

In franconie stempelband f. 6.75.

BOEKHANDEL

VOORLEZEN

Amsterdam. HÖVEKER & WORMSER.

Dit blad wordt
Bijdragen van
dit blad betrekt,
aan den Uitgever
Inzendingen d.
kunnen voor het

Van de